

KASAČ ČASÁK

BŘEZEN VOL.2

GEN Z

ROZHOVORY
ZÁBAVA
REAL LIFE

obsah

05

GEN Z

Kdo patří do generace gen Z a co je pro ni typické?

11

JAK KOMUNIKUJE GEN Z?

Slovník gen Z na talíři!

18

MISTR POŘÁDKU A OPRAV

Rozhovor s panem školníkem

27

CO ČTE GEN Z?

Průřez oblíbených knižních titulů z pohledu gen Z

33

STEJNÍ, ROZDÍLNÍ

Báseň s motivem generačních rozdílů

Před i po gen Z?

„Tato generace je hrozná!“, „Chovají se úplně jinak!“, slycháváme často v dnešní době. Ale je tomu opravdu tak?

Je zřejmé, že generace Z má poněkud jiný vztah k technologiím, komunikaci či hodnotám, a přestože se to může zdát místy zvláštní, není to přece nic nového?! I dnešní mileniálové nebo boomeři byli kdysi díky své jinakosti označováni za podivné. Zkrátka, každá generace má svou vlastní cestu, jak se vyrovnat s dobou, v níž žije.

A i když je dnes všechno jiné, nakonec jde o to samé – nalezení svého místa ve světě.

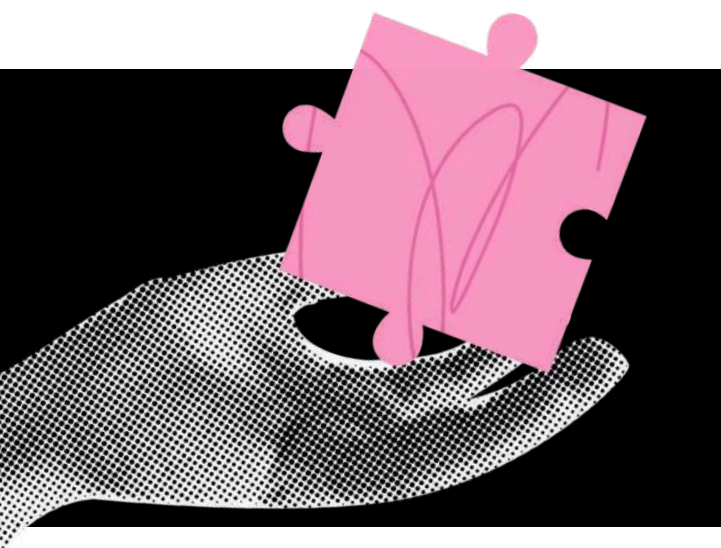

Monika Sekelová

Renáta Foltýnová

We are the team!

Nikol B.

Generace Z: stejná jako každá jiná, ale ne zas tak úplně.

Terka

Nemám vyložené ráda, když se u lidí projevuje gaslighting v komunikaci se mnou.

Kristýn Ella

(...)

Nela

Nepřipadám si jako generace sněhových vloček, jsem prostě gen Z.

Lusi

Jako člen gen Z často slýchávám: „Ta dnešní generace, té není pomoci!“

Niky Baroš.

„Selfie generace Z“ nezapomíná zdokumentovat každou chvíli. Pro mě je digitální svět nejen prostředím, ale i způsobem sebevyjádření.

Andy

Generace Z je v každém směru moderní a s technikou si skvěle poradí.

Sofi

V generaci Z, jako ostatně v každé jiné, naleznete skvělé lidi, se kterými lze zažít díky jejich jedinečné životní filozofii příhody nepopsatelného ducha.

GEN Z

generace současnosti

Kdo je gen Z?

Generace Z je název skupiny lidí narozených od poloviny 90. let 20. století až do roku 2010. Podle nového členění generace Z začala až v roce 2000. Tato generace vyrostla na síti World Wide Web, také známé jako (WWW/www), která se od roku 1998 stávala stále dostupnější.

Nejmladší zástupci se narodili v takzvaném baby-boomu, v době světové finanční krize končící v roce 2010. Poté následuje generace Alfa.

Co definuje gen Z?

Generace Z se projevuje velmi výstředně.

„Podle nového členění generace Z začala až v roce 2000.“

Mnozí využívají elektronické a mediální technologie po celý svůj život, například internet, rychlé zasílání zpráv (Instagram Message, Messenger, WhatsApp atd.), mobilní technologie a sociální sítě, jako například Instagram, TikTok (v té době známý jako Musical.ly), Twitter, YouTube atd. Výrazně se projevuje také jejich styl oblékání, oblíbený hudební žánr, styl líčení a mnoho dalšího.

Gen Z a móda?

Gen Z se obléká podle svého. Nejčastěji převládá pohodlí a většina preferuje volné oblečení. Nebojí se kombinovat drahé oblečení s levným, ale zároveň jim záleží na kvalitě. Nejdražší bývají boty nebo doplňky, například hodinky či náramky.

Nejčastěji nošené značkové oblečení z pohledu gen Z?

Na prvním místě v módních trendech generace Z je určitě Nike. Hodně lidí nosí Nike boty, přičemž nejoblíbenějším modelem jsou Air Force 1. Oblíbené je také volné oblečení značky Nike, například tepláky, trička, mikiny a další. Na druhém místě je Gucci. V mém okolí jsem si však nevšimla, že by ho někdo nosil. Následuje Adidas, který je také oblíbený pro volné oblečení, podobně jako Nike – tepláky, trička, mikiny – a populární jsou i boty Adidas Campus. V posledním půlroce se stala populární značka Diesel, zejména v podobě dámských kabelek. Kromě toho lidé nosí Diesel pásky, kšiltovky, crop topy atd.

student's life

Neznají svět bez internetu, digitálních technologií a youtuberů.

Nosí crop topy, oversize trička, mikiny i šaty, vlastně cokoliv.

Rádi jezdí na různé hudební festivaly.

Narodili se zhruba mezi roky 1996 a 2009.

Gen
Z

Poslouchají disco, pop, rock.

NIKY BAROŠ.

STRUGGLES

aneb co trápí gen Z

Já jako teenager z generace Z, který se denně setkává s ostatními generacemi, mám hodně zkušeností s různými názory.

Znáte ten pocit, když se pohybujete na veřejnosti a vidíte starší generace koukat na vás se znechuceným pohledem?

Divila bych se, kdyby ne. Naše generace vznikla na přelomu komunismu a nové doby, a tak se začaly do našeho světa dostávat různé novinky a vymoženosti, na které starší generace nebyly zvyklé. S novými vymoženostmi, jako je telefon a další věci, které, jak dost často poslouchám, přišlo tvrzení,

že údajně zhoršují naše zdraví. Nemyslím si, že to není pravda, ale zase na druhou stranu je to občas trochu přehnané. Ano, možná náš sluch bude na tom opravdu špatně ze sluchátek nebo budeme všichni nosit brýle s největšími dioptriemi, ale můžeme si za to sami. Tak proč to řešit?

Věřím tomu, že kdysi taky bylo milion věcí, kterými si lidé ničili zdraví. Vždycky bylo něco a vždy bude.

Zase na druhou stranu to starším generacím nemůžu mít za zlé, protože se dost těžko zvyká na nové věci. Doba se posunula dost rychle a někteří lidé se s ní neposunuli zároveň. Je dost možné, že bych to viděla jinak, kdybych taky patřila do jiné generace, ale to asi pochopím, až budu starší a generace Beta bude ve věku, co jsem teď.

Samozřejmě to neplatí pro všechny, ale víte, jak to je, když vidíte několik lidí, kteří jsou stejní a mají špatnou prezentaci, tak hodíte všechny do jednoho pytle. Takhle to máme my ke starší generaci a oni zase k nám.

Ne všichni jsou ale stejní. Potkávám spoustu milých lidí, kteří do mě nešijí nonstop a neříkají, co je se mnou špatně. Například moje babička neodsuzuje většinu věcí. Jediné, co jí vadí, jsou možná mladí, co ji nepustí sednout v tramvaji. To musím uznat, že je pravda, že některým z naší generace chybí vychování, ale kdo je vychoval?

Správně, generace nad námi. Tak kdo je na vině? Kdo za to může? Že údajně naše generace je plná drog, alkoholu a drzosti? O tom by se dalo diskutovat a dohadovat hodiny a hodiny a každý bude tvrdit něco jiného.

Nemyslím si, že všechno, co si dokážeme dovolit, je přímo drzost, ale odvaha se bránit a nenechat po sobě šlapat, nehledě na to, kolik let má člověk, co jde proti nám. Nezáleží na věku, nikdy nezáleželo, jenom se to tak prezentovalo.

Za mě čím více se generace posouvá, tím rychleji se dospívá. I naše generace chtěla strašně moc dospět a teď se chce vrátit zpátky. Vrátili jsme se zpátky v módě a ironie celkem je, že se to starším generacím moc nelíbí, i přestože to nosili kdysi taky. Zase ale musím přiznat, že jsme dost extravagantní v hodně směrech módy. Problém je ten, že gen Z sice vypadá jako přes kopírák, ale z mého pohledu se začínají v naší generaci více vyskytovat lidé, co chtějí vystoupit z ideálů společnosti a najít si svůj vlastní styl, který se samozřejmě nelíbí každému.

Snažíme se utéct od reality a proto máme sluchátka přilepená k uším a obličej k obrazovkám. Dřív útěk od reality znamenal zajít si ven s kamarády, bavit se venku a jít ven, dokud rodiče nezavolají na večeri z okna. V podstatě se nic nezměnilo, jenom to, že venkovní útěk se přehodil na útěk uvnitř sebe.

Nejsme zas tak odlišní, tak proč soudit? Jsme prakticky skoro stejní, jenom věci, zvyky, zábava z mládí starších generací se nahradily něčím jiným se stejným principem. Principem si užívat život, i když to může být trochu jinak než kdysi.

NIKOL B.

Jak komunikuje gen Z?

slovník současné generace

- A** aura - sociální sebevědomí
ate - udělat dobře, skvěle, bez chyby
- B** basic - nezajímavý
bestie - nejlepší kamarádka
cap - lež
- C** cringe - trapný
crush - zalíbení (člověk, ke kterému cítím zalíbení)
- D** drip - dobrý styl
delulu - od slova delusional, označuje člověka s nerealistickým či idealistickým pohledem na svět.
diva - člověk, který má ikonický/dobry outfit
- E** era - období, které někdo prožívá/val
face card - vzhled obličeje
- F** fit (check) - zkráceně outfit - oblečení, co máme na sobě, fitcheck - předvedení toho, co nosíme
- glow-up - změna vzhledu k lepšímu (*opak glow-down*)
- G** ghost (ghosted) - ignorován
gaslighting - manipulativní taktika
hit different - mající velký význam
- H** dotýkající se nějakého aspektu v lidském nitru
ick - něco, co nám je nepříjemné,
- I** nechutné, nedá se snést
iykyk (*if you know you know*) - „Však ty víš.“
- J** JK (just kidding)- označující něco za žert
- K** Karen - žena, která vyhledává konflikt
- L** lore - kontext dění - popis situace
mid - průměrný
- M** main character - chce být středem pozornosti

Každá generace má
svůj jedinečný
slovník. Gen Z není
výjimkou!

- NPC - divný člověk, který se chová jako robot
- N** no cap - nedělám si srandu
- O** out of pocket - když někdo něco udělá, či řekne zničehonic
- pick-me - člověk, který se snaží být středem pozornosti přehnaným chováním
- P** „na chudáka“
- pookie - něco jako miláček
- red flag - označuje špatné vlastnosti člověka (většinou v kontextu romantického vztahu), je hodně subjektivní; od toho: lovit red flags = hledat ve vztahu lidi, u kterých špatné vlastnosti převažují nad dobrými
- R** rizz - „někdo má rizz“ tzn. umí dobře flirtovat
- Roman empire - něco, o čem člověk stále přemýšlí, stane se to předmětem jeho velkého zájmu
- slay - používá se, když někdo udělá něco velmi dobře
- stan - fanoušek nějaké skupiny/zpěváka
- skill issues - používá se, když někdo v něčem neuspěje
- S** side eye - specifický způsob pohledu, kdy se člověk dívá na někoho nebo něco s výrazem pochybnosti, nebo podezření
- tea - drby
- T** tweaking - činnost, při které člověk již nezvládá danou situaci

Na co bychom neměli zapomínat?

**bez
generační
propasti**

Vždycky, když jedu navštívit svou babičku, cítím takový zvláštní pocit naplnění. Například, když jedeme společně na dovolenou nebo jdeme nakupovat – to mám prostě nejradši.

Ale můj nejoblíbenější moment byl, když babička na každé moje narozeniny upekla dort.

Také mám ráda babiččinu svíčkovou – ta se ničemu jinému nevyrovná. Babička ji vaří naslano, a to jen kvůli mému dědovi, který má cukrovku. Jinak by ji vařila nasladko, ale i přesto ji mám nejradši naslano.

A co se mi na mojí babičce líbí nejvíce? Asi její ohleduplnost. Když s ní trávím čas, je to pokaždé vtipné a zábavné. Mám moc ráda, když jsme pospolu.

S druhou babičkou také ráda trávím čas. Sice bývá často mrzutá, ale i tak má dobré srdce – nebo aspoň já tomu věřím. S dědou už jsou spolu dlouho, takže i přes všechny jejich spory spolu pořád žijí. A znovu bych ráda zmínila, jak obě moje babičky dobře vaří.

„Když s ní (babičkou) trávím čas, je to pokaždé vtipné a zábavné. Mám moc ráda, když jsme pospolu.“

Co mě stále mrzí?

Předtím i dnes mě nemrzí nic víc než pouhá touha či sen poznat mou druhou biologickou babičku.

Proč bych ji chtěla poznat, přestože ani neví, že existují?

Myslím si, že i kdybychom se potkaly dnes, věřím, že bychom se navzájem pochopily. Také bych chtěla porozumět tomu, proč tehdy neměla zájem poznat mého staršího bratra.

Tím narážím na to, že i když nejsme pořád spolu, měli bychom alespoň párkrát za měsíc navštívit naše příbuzné. Kdo ví, co všechno nám mohou sdělit – třeba nějaký zajímavý příběh, který nám v životě ještě neřekli.

A zase bych ráda připomněla, jak důležité je navštěvovat naše příbuzné nebo s nimi alespoň udržovat kontakt.

**společný
čas**

Očima generace Z

covid

Určitě si všichni pamatujete na dobu covidovou, kdy jsme skoro nikam nemohli. Museli jsme nosit respirátory a roušky a měli jsme online výuku.

Pro některé to byla úleva od školy, pro jiné to bylo utrpení. Obecně si myslím, že pro většinu to byla úleva od školní docházky a různých zájmových kroužků.

Někteří vstali, nasnídali se a šli si se sešity sednout za počítač a učili se, a někteří si jen zapnuli počítač, online výuku a scrollovali na sociálních sítích.

Máme k tomu pozitivní vzpomínky i negativní.

„Pro některé to byla úleva od školy, pro jiné to bylo utrpení.“

Co jsem vnímala jako pozitivní?

- možnost učit se z domova, bez nutnosti ranního vstávání a dojíždění do škol
- rychlé osvojení online platforem, jako např. Google Classroom, Google Meet
- možnost si rozvrhnout svůj čas a soustředit se více na sebe.

Co jsem vnímala jako negativní?

- Online výuka nebyla vždy účinná, učitelé i studenti se museli přizpůsobit novým podmínkám.
- Dlouhé hodiny u počítače unavovaly.
- Bez kontaktu s kamarády se objevovaly pocity osamělosti, úzkosti, někdy i deprese.

COVID19

Mnozí si dodnes pamatují zvláštní pocit, kdy se po dlouhé době vrátili do škol a museli si znovu zvyknout na normální režim.

Jaké jsou vaše vzpomínky na toto období?

parlamentní okénko

Březnový den otevřených dveří prověřil schopnost našich parlamentářů prodat úplně cokoli. Zda obstáli, se dozvíme nad výsledky zápisu do prvních tříd.

21. 1. 2025 se parlamentáři spolu s vybranými žáky účastnili workshopu s názvem *Cesta do světa soutěžního debatování*. Přednáška lektorky, která má nemalé zkušenosti jako debatérka, trenérka debatování a debatní rozhodčí, nám pomohla spolu s různými aktivitami zjistit, co debata obnáší, kdo se jí účastní nebo jaké základní pojmy bychom měli znát. Na závěr jsme si jednu takovou debatu vyzkoušeli a ještě víc jsme tak do této disciplíny pronikli. Jako člověk, který má někdy problémy s argumentací, považuji akci za skvělou zkušenost a velmi jsem si ji užila.

Jako každý rok, i letos jsme věnovali část výtěžku z vánočního jarmarku na charitu. Třídy celkově přispěly částkou 8 350Kč a prostřednictvím hlasování byl vybrán SecondChance azyl pro nalezené, zraněné či týrané kočky. Při návštěvě jsme se dozvěděli něco o provozu útulku a seznámili se i s jeho obyvateli.

Tradicí je už také Valentýnský kvíz a fotokoutek. Letos si dovolím říct, že otázky soutěžící rozhodně nešetřily a pečlivě promyšlené chytáky splnily svůj účel. Bez vítězů jsme ale neskoučili, a tak bylo na konci týdne deset šťastlivců odměněno sladkou drobností. Fotokoutek opět přitáhl spoustu žáků, kteří si chtěli uchovat vzpomínku na tyto láskou provoněné dny, zpestřující pochmurný únor.

Mistr

pořádku a oprav

Každý školník představuje nepostradatelnou součást školy, i když si to mnohdy neuvědomujeme.

Zodpovídá za opravy, údržbu i pořádek. Tím je zajištěno, že škola může bez problémů fungovat.

Na naší škole působí v roli školníka pan René Holuša.

O tom, že nejen práce je jeho koníčkem, se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Na začátek by nás zajímalo, co obnáší práce školníka?

Udělat vše, zajistit ozvučení a prostě všechno, co je potřeba.

Toho není zrovna málo. Baví vás vaše práce?

Samozřejmě.

Když už mluvíte o tom ozvučení, jaký žánr hudby posloucháte?

Tím, že jsem dělal DJ, poslouchám všechny typy hudby, od moderní hudby až po techno, atd.

„Udělat vše, zajistit ozvučení a prostě všechno, co je potřeba.“

Co děláte ve svém volném čase?

Ve svém volném čase se věnuji pejskovi a také svým koníčkům - modelářím: letecké modelářství, lodní modelářství, motorsport.

Máte raději psy nebo kočky?

Mám radši psy, ale jinak mám rád všechna zvířata.

Děláte nějaký sport?

Volejbal, golf, cyklistiku, hokej, fotbal.

To je dost sportovních aktivit, prozradil byste nám svůj věk?

Padesát sedm.

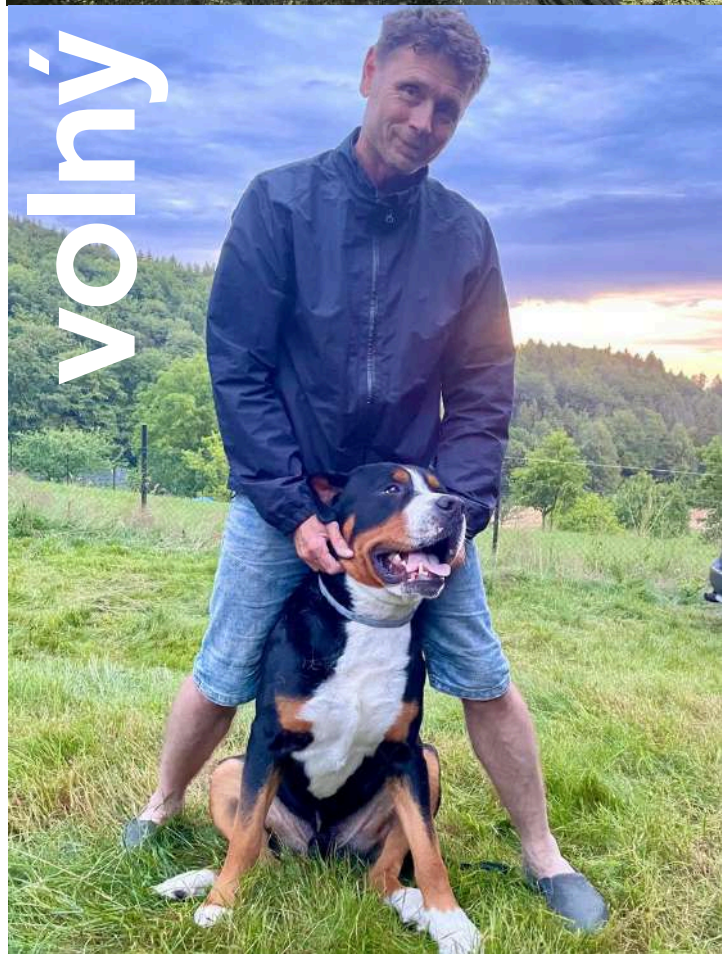
Cestujete? Kde všude jste byl?

Cestuji, kdy můžu. Ted'cestuji po České republice, protože mám pejska a je to komplikované. Jinak jsem byl ve Finsku, Norsku, Pákistánu, Německu, Francii, Lichtenštejnsku a Indii.

Děkuji za rozhovor.

„Ve svém volném čase se věnuji pejskovi a také svým koníčkům (...).“

KRISTÝN ELLA

ŠESTKA

aneb 2.stupeň

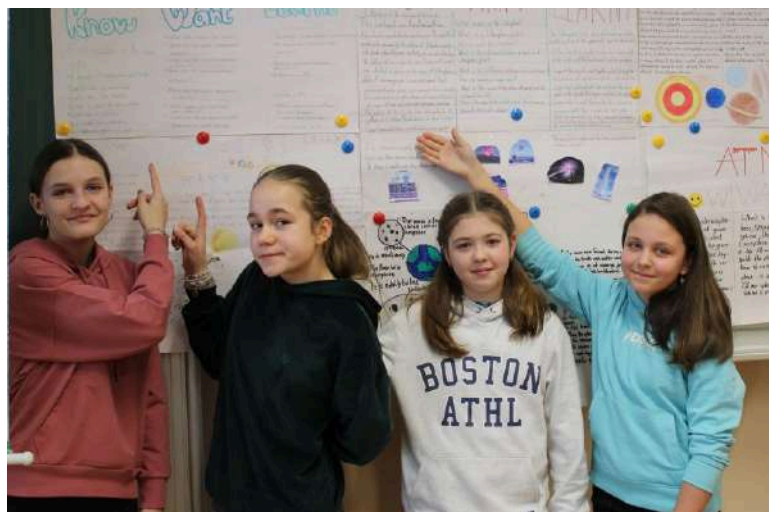
$$1+2=3$$

Asi jste se posunuli do 6.třídy stejně jako já, to však vůbec není špatně.

Šestá třída sice už není taková procházka růžovou zahradou, ale přesto nemějte strach!

Šestá třída, alespoň pro mne, není těžká, když mluvíme o českém jazyce. V matematice je to trochu těžší než na prvním stupni, aspoň tak to zatím vnímám já. Na hodinu matiky máme paní učitelku Čechovou, která mívá docela dobré hodiny. V českém jazyce nás učí naopak zase paní učitelka Sekelová, která mívá také výborné hodiny, ale samozřejmě češtiny.

„Šestá třída sice už není taková procházka růžovou zahradou, ale přesto nemějte strach!“

V ostatních předmětech, jako je třeba fyzika, zeměpis nebo takový přírodopis, se tolik nezapotíte, ale i tak bych vám doporučila se doopravdy na tyto předměty dobře učit.

Dále jeden z mých oblíbených předmětů jsou dílny („pracovky“). V dílnách máme šikovnou paní učitelku Kauckou. Nechtěla bych mít nikoho jiného než paní učitelku Kauckou, která má asi ten největší zápal do hodin dílen.

Hodiny tělocviku jsou pořád stejně jako na prvním stupni, možná jsou teď

náročnější, ale přesto se to dá přežít, nebo zdolat. Na tělesnou výchovu máme také dosti zapálenou paní učitelku. Šárku Zezulkovou, která je hodná, velmi schopná a dosti chápavá, co se týče problémů.

Dějepis je stejně těžký jako ostatní předměty, a proto bych opět doporučila, abyste se v šesté třídě připravovali pilně.

Občanská výchova není vůbec těžká, co se týče šesté třídy, takže si vlastně opakujete vaše zkušenosti, které jste získali v průběhu vašich let, kdy jste vše z toho zažili poprvé. Pak se naučíte nějaké informace a to je asi všechno.

DO JAKÝCH KROUŽKŮ MŮŽETE NA NAŠÍ ŠKOLE CHODIT?

- Školní časopis
- Klub objevitelů
- Školní sbor
- Geoklub
- Křížem krážem
- Matematický kroužek
- Florbalový kroužek

„Nechtěla bych mít nikoho jiného než paní učitelku Kauckou, která má asi ten největší zápal do hodin dílen.“

- Judo
- Hravá angličtina
- Multimediální klub
- Kroužek španělštiny

To je z kroužků asi všechno.

Odpoledky* zatím v šesté třídě nejsou, odkazy na naši skvělou výuku najdete na našich školních stránkách.

NIKY BAROŠ.

*odpolední vyučování

V minulém čísle jste se mohli dozvědět něco více o současné profesionální šermířské scéně, nyní vám přinášíme exkluzivní rozhovor s držitelem mnoha ocenění, Alexandrem Choupenitchem.

Na vlnách šermu

Na začátek bych chtěla, abyste se nám představil.

Mé jméno je Alex Choupenitch, jsem sportovní šermíř, olympijský medailista, hudebník a rapper. Živím se tím, že dělám, co mě baví.

Když jste se rozhodl dělat šerm, přemýšlel jste ještě nad jiným sportem, nebo byl šerm vaše priorita?

Šermovat jsem začal zhruba v osmi, devíti letech. Začalo to tak, že jsem byl v Brně na Sokolu Brno 1. Věnoval jsem se více sportům, jako např. hokej, tenis, basketbal nebo gymnastika, a nějakým způsobem jsem vyzkoušel i šerm. Ze začátku mě to moc nebavilo, každopádně postupem času jsem přicházel na kouzlo tohoto sportu, jelikož v šermu nějakou dobu trvá, než pochopíte, co máte dělat, než pochopíte pravidla a věci, které vám umožňují šermovat ten zápas. Není to jako, když přijdete do fotbalu a hned můžete kopnout do míče, v šermu to chvíli trvá a já postupem času přišel na kouzlo tohoto sportu.

„Živím se tím, že dělám, co mě baví.“

Co se vám na šermu nejvíce líbí?

Na šermu se mi nejvíce líbí, že je to nekonečná nádoba možností se zlepšovat. Není momentu, kdy si můžete říct, že jste dosáhli cíle. Pořád se můžete zlepšovat, můžete šermovat v útoku, v obraně, na středu planše, můžete mít různou taktiku, a ta kombinace toho, že je to velmi fyzicky a takticky náročný sport, plus dělám šerm fleretem, který je taky technický, se mi velmi líbí.

Je zde nějaký specifický důvod, proč děláte šerm fleretem, a ne třeba kordem nebo šavlí?

Důvod je ten, že když jsem poprvé přišel do brněnského klubu Sokol Brno 1, tak tam tehdy byl hlavní zbraní fleret, a proto jsem začal šermovat právě fleretem. Jsem za to velmi rád, protože ve fleretu je skvělé skloubení techniky, fyzická, rychlosti a zároveň taktiky, takže jsem velmi rád, že dělám právě fleret.

Máte nějaký vzor?

Vzor nemám, každopádně je mnoho lidí nebo životních situací, které mě inspirují, motivují, které mě učí být lepším, a snažím se díky těmto situacím být lepším, ale není to nic konkrétního. Často to může být věc, která je úplně mimo můj obor, ale čtu si rozhovory se zajímavými lidmi, poslouchám rozhovory, sleduji filmy, pořady a například vedu diskuze s různými lidmi, takže to je to, co mě posouvá.

Plánujete zůstat u šermu i po skončení vaší aktivní kariéry? Například jako trenér?

Nějakým způsobem budu s šermem spjatý celý život, protože je to něco, co miluji. Díky tomu, jak jsem cestoval po světě a učil se od těch nejlepších, tak jsou mé znalosti šermu velké a byl bych rád, kdybych je jednou mohl někomu předat a inspirovat tím ostatní. Každopádně já vždycky říkám: „Řekni Bohu o svých plánech, abys ho rozesmál.“, takže já neplánuji, každopádně jedna z důležitých kapitol v mém životě je šerm a věřím, že ta bude trvat velmi dlouho.

„Není to jako, když přijdete do fotbalu a hned můžete kopnout do míče, v šermu to chvíli trvá, (...).“

Jaké je nejčastější zranění během šermu?

Na zranění odpovídat nechci, jelikož se o tom nerad bavím celkově.

Máte nějaké koníčky?

Jasně, mám záliby, co mě baví i mimo sport, např. trávení času s přáteli, sledování různých filmů nebo chození do sauny. Nevím, jestli je to úplně koníček, každopádně jedna z věcí, kterou miluji a také ji dělám, je hudba a vše s ní spojené. Vydávám různé tracky, děláme klipy atd., takže tohle je něco, co mě velmi baví, ale že bych měl jako koníček třeba nějaký jiný sport, kromě šermu, se říct nedá.

„Vzor nemám, každopádně je mnoho lidí nebo životních situací, které mě inspirují, (...).“

Jakou radu byste dal začínajícím šermířům?

Řekl bych, že je to běh na dlouhou trať, nesmíte hned chtít výsledky, ale spíše progres, měli byste spíše žadonit po znalostech, vědomostech, progresu a zlepšování se. Mějte energii, snažte se vystupovat z komfortní zóny, snažte se udělat z té nekomfortní zóny komfortní a

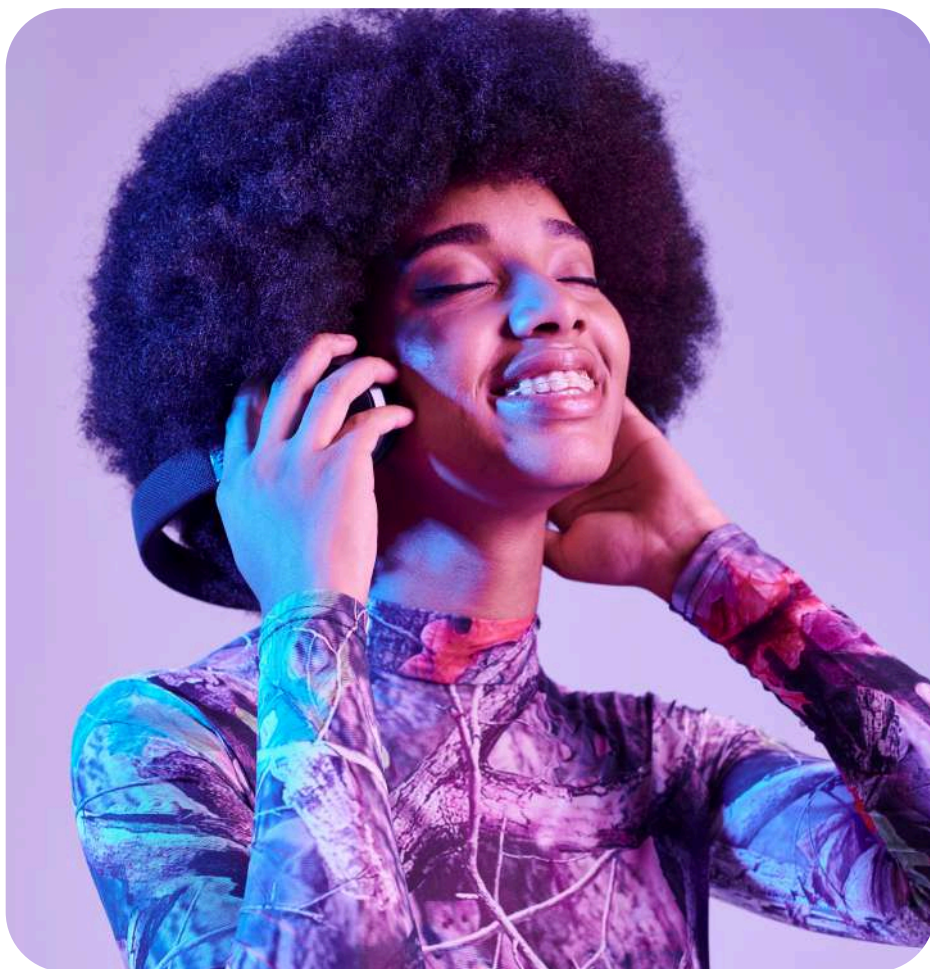

zase vystupujte dál. Snažte se pořád hitovat ten strop v tom, jak k tomu přistupujete, jelikož to je jediná možnost.

Který moment v kariéře považujete za nejvíce nezapomenutelný?

Těch momentů je hodně, každopádně kdybych měl vybrat jenom jeden, tak je to asi zápas o bronzovou medaili na Olympijských hrách v Tokiu, který jsem vyhrál. Splnil se mi tím můj dětský sen o tom, získat olympijskou medaili v individuální soutěži, takže bych zvolil asi tenhle. Těch krásných momentů je samozřejmě spousta, stejně tak i těch, které moc krásné nebyly, ale jsou velmi důležité, protože díky nim je člověk stále silnější.

Velmi Vám děkuji za rozhovor.

„Hudba je něco, co může sdílet každý na zemi.“

– Billie Eilish

Gen Z playlist na scéně!

OBLÍBENÉ ŽÁNRY

Hudba se v posledních několika letech hodně rozvíjela. Dnes můžeme narazit na mnoho žánrů, jako je třeba K-pop, takzvaný korejský pop, český rap a také samotný pop. Momentálně generace Z poslouchá převážně hudbu přes známou platformu Spotify.

V HLAVNÍ ROLI POP

Nejvíce posluchačů má například Taylor Swift, která měla několik vystoupení téměř po celém světě v rámci turné The Eras Tour.

Výdělek z tohoto turné je přibližně 19 milionů korun a obsahovalo přes 56 koncertů, takže můžeme vidět, že její sláva je obrovská. Já upřímně Taylor neposlouchám, ale kdybych si měla vybrat alespoň jednu oblíbenou píseň, byla by to *Cardigan*.

Cardigan mi připomíná atmosféru podzimního podvečera v malé chatě, u krbu a s knížkou.

Další talentovanou zpěvačkou je Billie Eilish. Billie je na žebříčku nejvyhledávanějších zpěvaček této generace už od svého začátku. Minulý rok odstartovala turné Hit Me Hard And Soft a v červnu roku 2025 bude mít koncert i u nás.

Momentálně poslouchám převážně K-pop, ke kterému mě přivedly kamarádky. Znamé K-pop skupiny jsou Stray Kids, ITZY, BTS, BLACKPINK a ENHYPEN.

NECHYBÍ ANI RAP

Milovníci rapu si v posledních letech oblíbili Traviše Scotta, který se pomalu blíží k překonání hranice 70 milionů posluchačů na platformě Spotify. Minulý rok se stala hitem jeho písnička *Fein*.

Osobně Traviše neposlouchám, ale pár písniček mi nedělá problém si poslechnout. U nás generace Z poslouchá převážně český rap nebo pop. Nejvíce posluchačů má Calin, který minulý rok zveřejnil své album *Bieber Fever*. Calin někdy vydává písničky i s jinými zpěváky a rappery, jako jsou STEIN27, Viktor Sheen a Sofian Medjmedj. Minulý rok vyprodal O2 arenu Viktor Sheen, který si na pódium pozval i Calina. Moje oblíbená píseň od Calina je *Pistácie*, protože je hodně rytmická a energická. Před pár měsíci jsem hodně poslouchala Sofiana a Steina, i teď si je někdy poslechnu, ale už ne tolik jako dřív.

HUDBA VŠUDE NA DOSAH

Poslouchání hudby je dnes snadnější než před několika lety. Na ulici můžeme vidět mnoho lidí, kteří mají na hlavě bezdrátová sluchátka.

hudba jako životní styl

„Momentálně generace Z poslouchá převážně hudbu přes známou platformu Spotify.“

„Internetová generace je s knihami stále úzce spjatá.“

– Sofie Hurtová

Co čte gen Z?

Kolikrát jste slyšeli, že mladí lidé už vůbec nečtou? Je to pravda? Já osobně si myslím, že se z velké části jedná jen o zažitý předsudek a tzv. internetová generace je s knihami stále úzce spjatá.

Vzhledem k tomu, že generace Z má letos věkové rozpětí mezi 14 až 30 lety, je těžké jednotně definovat jejich knižní vkus, ale na spoustě místech se hranice překrývají, nebo dokonce mažou. Většina titulů se dá jednotně zařadit pod tzv. Young Adult (YA) literaturu.

NAPŘÍČ ŽÁNRY

Kladla jsem otázky lidem, kteří odpovídají věkovému rozhraní, aby byl seznam knih, co možná nejobektivnější a akurátní. Obecně platí, že tisíc lidí znamená tisíc chutí. Co se výběru knih týče, každý člověk je originál. V seznamech čtenářů patřících ke gen Z proto najdete různá témata, nejčastěji se však objevují (nejen) queer romantiky v různých podobách, mangy a grafické novely, fantasy, thrillery nebo také knihy s motivy psychologie, či hlubokými životními příběhy, a čím dál více získávají na oblibě i klasická díla. Čtenáři se také vrací k tomu, co znají z dětství, takže příběhy jako *Harry Potter*, *Zeměplocha*, *Nekonečný příběh* nebo *Letopisy Narnie* neztrácejí na oblibě.

ROMANTICKÉ PŘÍBĚHY

Mezi nejoblíbenější žánry patří romantika, často se zaměřující na queer témata. Velmi čtené jsou knihy od Ali Hazelwoodové, Alice Oseman, Mariany Zapaty, Thea Addaira, Casey McQuiston, Adama Silvery a dalších autorů. Mezi vůbec nejslavnější romantické knihy této generace patří milé příběhy z intelektuálního prostředí *Šach a mat* a *Mechanika lásky*, komiksová série *Srdcerváči*, novinka *Jízvy ve hvězdách* a jiné.

ZÁLIBA V KOMIKSECH

Mangy a komiksy jsou oblíbené hlavně díky rychlému spádu děje a jednoduchému čtení. Tyto vlastnosti z nich dělají perfektní alternativu pro lidi neholdující čtení, kteří si chtějí užít psané slovo, ale nemají náladu na klasickou knihu. Oblíbenými autory jsou na příklad Alice Oseman, Debbie Tung, Gege Akutami, Tacuki Fudžimoto, Masaši Kišimoto, Eiičiró Oda, Cugumi Óba, Takeši Obata, Kohei Horikoshi a další. Nejčtenější mangy a komiksy jsou mj. *Srdcerváči*, *Jujutsu Kaisen* nebo *Zápisník smrti*.

FANTASY DOBRODRUŽSTVÍ

Fantasy je pro spoustu lidí atraktivní svou různorodostí a počtem možností, které skýtá. V generaci Z jsou oblíbenými autory tohoto žánru např. Leigh Bardugo, Holly Black, Suzanne Collins, Marissa Meyer, Rebecca Yarros, Sarah J. Maas, Christopher Paolini, Andrzej Sapkowski, a na oblibě neztrácí ani svatý grál fantasy literatury, tedy knihy J. R. R. Tolkiena. Nejčtenějšími díly generace Z jsou knihy z jedinečného *Grishaverse*, dračí série *Empyreum* nebo *Eragon*, vílí příběhy z

Young adult
literatura

Elfhome, oblíbená *Ranhojička*, dystopické *Hunger games* nebo *Labyrint*, adaptace klasických pohádek jako například *Bez srdce*, *Dívka, had a trn*, *Cinder*, *Dům soli a smutku*. Série *Skleněný trůn* nebo *Dvůr trnů a růží*, *Zaklínač*, či *Pán prstenů* a *Hra o trůny*.

NAPĚTÍ V HLAVNÍ ROLI

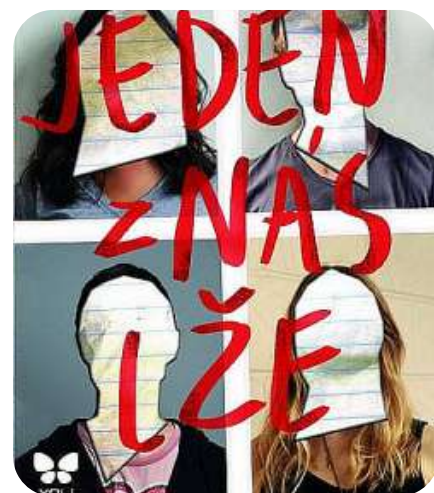
Thrillery a detektivky jsou žánry, kde se vkus čtenářů gen Z poněkud rozbíhá. Věřím, že starší osazenstvo spíše ocení knihy Larse Keplera, Joe Nesbø nebo se obrátí na nesmrtelnou Agathu Christie. Mezi mladšími jsou oblíbení Holly Jackson, Karen McManus a Aleš Novotný. Také příběhy detektiva Cormorana Strikea, které píše J. K. Rowlingová pod pseudonymem Roberta Galbraitha, se těší velké čtenosti. Nejznámějšími tituly jsou: *Návod na vraždu pro hodné holky*, *Jeden z nás lže*, *Křiváci*, *Pamatuj na smrt*, *Sněhulák* a další. Klasická díla se stávají opět atraktivními hlavně díky jedinečnosti vyjadřování a atmosféře, kterou nabízejí.

VĚČNÁ KLASIKA

Knihy Jane Austen, Oscara Wildea, Edgara Allana Poea, Franze Kafky, George Orwella a dalších přitahují čím dál více čtenářů.

KDE HLEDAT KNIŽNÍ INSPIRACI?

Takovou perličkou generace Z je sdílení poznatků a dojmů z knih. Na sociálních sítích existují tzv. podkomunity *Booktok*, *Bookstagram*, *Booktube*, kde spousta českých i zahraničních čtenářů inspiruje a svým způsobem i sdružuje knihomoly. Mezi nejznámější české stránky týkající se literatury patří *Databáze knih* a *ČBDB*, kde uživatelé píší recenze, články a komentáře, hodnotí knihy a tvoří si statistiky. Starý dobrý český *Humbook* je pořadatelem největšího young adult festivalu ve střední Evropě. Jedná se především o nemalou komunitu čtenářů, kteří jsou velmi aktivní na sociálních sítích.

„Takovou perličkou generace Z je sdílení poznatků a dojmů z knih.“

Knihy vs. film

*Návod
na vraždu
pro hodné
holky*

Prvního července 2024 vyšla na Netflixu šestidílná série s názvem *Příručka k vraždě pro hodné holky*, natočená podle knižní předlohy od Holly Jackson *Návod na vraždu pro hodné holky*. *

Než vůbec začnu s popisováním základního obsahu knihy a srovnáním, musím hodit pár kamenů na český překlad názvu seriálu. Nemyslím si, že existuje jediný důvod, proč by se kniha a seriál měly v češtině jmenovat jinak, když anglicky je jejich název stejný.

Co je o tolik lepšího na *Příručce k vraždě*?

Překladatelé si vybrali krkolomný název postrádající melodiku, přestože s zažitou a lépe znějící verzí, která byla použita u předlohy, by si dokonce ušetřili práci. Autorka knižní předlohy Holly Jackson chtěla při natáčení seriálu jako výkonná producentka zajisit, aby byl duch knih zachován, ale zároveň nebylo jejím cílem udělat adaptaci identickou předloze.

To vždycky spousta lidí uvítá stejně jako odsoudí. Tady bych mohla započít s dlouhou úvahou na téma „Jak je těžké se zavděčit“, ale možná bude lepší, když toho čtenáře ušetřím.

* Upozornění: následující článek může obsahovat spoilery k seriálu *Příručka k vraždě pro hodné holky* a knize *Návod na vraždu pro hodné holky*.

Kniha i seriál vypráví o středoškolačce Filipě Fitz-Amobi (hraje Emma Meyers), která se rozhodne vyřešit starý případ vraždy Andie Bellové, spáchané v ospalém anglickém městečku, kde bydlí. Vyšetřování dělá jako projekt do školy a napříč celou knihou můžeme vidět její myšlenkové pochody díky tzv. pracovním protokolům, které čtení hezky ozvláštňují.

„Překladatelé si vybrali krkolomný název postrádající melodiku, (...)“

Rovnou zmíním, že knihu jsem si opravdu zamilovala a patří mezi mé nejoblíbenější. Od seriálu jsem měla velká očekávání, ale bohužel se jednalo o poměrně bolestné zklamání.

Celý děj je v adaptaci pokroucený, pozměněný a osekáný jen proto, aby mohli tvůrci přidat scény postrádající jakoukoli důležitost.

Prvním významným rozdílem je samotná Filipa. V knize hlavní hrdinka opravdu aktivně pracuje, píše pracovní protokoly, dělá rozhovory s odborníky a prvními podezřelými a myšlenkami udržuje děj v pohybu a čtenáře v napětí.

„Od seriálu jsem měla velká očekávání, ale bohužel se jednalo o poměrně bolestné zklamání.“

Její úsilí vede i k tomu, že skoro nevychází z pokoje a řešení případu se z pouhého školního projektu stane nezdravou obsesí. Případ neprobírala doslova s nikým kromě Raviho (hraje Zain Iqbal). Až na pár výjimek byla profesionální a počínala si logicky.

Seriálová Filipa je stínem své předlohy, ze které má jen špetku její odvahy, humoru, inteligence, či odhodlání. Nechce se mi věřit, že poslechla stovky podcastů o skutečných zločinech, když si na vloupačku ani nevezme rukavice. Přílišné probírání vyšetřování s Carou bylo naprosto v rozporu s knihou. Bez pomoci ostatních by případ nedokázala vyřešit.

Než se začneme věnovat ději, zaměříme se na samotný Little Kilton (město, kde se celý příběh odehrává). Památník Andie v knižní

„Seriálová Filipa je stínem své předlohy, ze které má jen špetku její odvahy, humoru, inteligence, či odhodlání.“

předloze neexistoval. Proslulé pohromy (v seriálu nazývané brutály) se odehrávaly vždy v domech někoho, kdo je pořádal. Adaptace zasadila děj z pověstných večírků do jeskynního komplexu.

Předloha začíná náhledem do dokumentů ohledně Filipina MSP, tedy mimořádného studijního projektu, který se má týkat onoho pět let starého případu vraždy. V seriálu se nedozvíme nic o podmínkách, které musela hlavní hrdinka splnit, aby jí bylo vyšetřování povoleno, a místo toho vidíme nezletilé, jak kupují v krámku alkohol.

Filipa se rozhodne zmíněné podmínky porušit a jít za bratrem údajného vraha Ravim Singhem, o němž se domnívá, že jí pomůže. V seriálu ji po zcela zbytečné procházce s muffiny vyhodí od dveří. Předloha nachystala pro Pipu jiný, příznivější vývoj událostí - Ravi si s ní domluví sraz na pátek, a dokonce jí udělá čaj.

Kniha nám dala spoustu scén zobrazujících rodinný život Fitz-Amobiů a my tak mohli vidět, jak se situace v průběhu měnila a jak se Filipa s každým dalším dílem předlohy vzdalovala od svých blízkých. To mělo za důsledek, že čtení bylo daleko více emotivní a osobní. První setkání hlavní hrdinky s jedním z podezřelých, Maxem Hastingsem (hraje Henry Ashton), se v

seriálu zcela nevysvětlitelně odehrává na oslavě výročí svatby Maxových rodičů. V knize se jedná o poměrně rychlý rozhovor, v němž si Filipa nebere servítky a téměř okamžitě Maxe vyslyší jako jednoho z lidí figurujících v případě.

Jakmile se naše detektivka dozvídá, že Andie obchodovala s drogami, vloupá se do domu její rodiny a získá tak kontakt na dealera, který jí dodával zboží. V seriálu ho kontaktuje na večírku pořádaném v lese, v předloze vedou rozhovor u něj doma. Pasáže z vyšetřování, které Pipa s Ravim podnikali, byly osekáné. Chyběla celá scéna, kdy zkoušeli, zda mohl Sal opravdu spáchat Andiinu vraždu.

V předloze byla smrt psa rodiny Fitz-Amobiových způsobená anonymním pisatelem, který Filipě vyhrožoval kvůli jejímu pokroku ve vyšetřování případu. Seriál milovaného mazlíčka zkrátka a dobře zabil bez jakéhokoli varování.

Celý děj je v seriálové adaptaci pokroucený, důležité scény jsou vynechané a nahrazené jejich ekvivalenty či naprosto nedůležitým smalltalkem. Postavy mají změněný vzhled nebo povahu, popř. jsou nahrazeny někým jiným. Tím si mě seriál opravdu nezískal a oproti knize je to druhořadá detektivka pro lidi, kterým se u sledování nechce přemýšlet.

Stejní, rozdílní

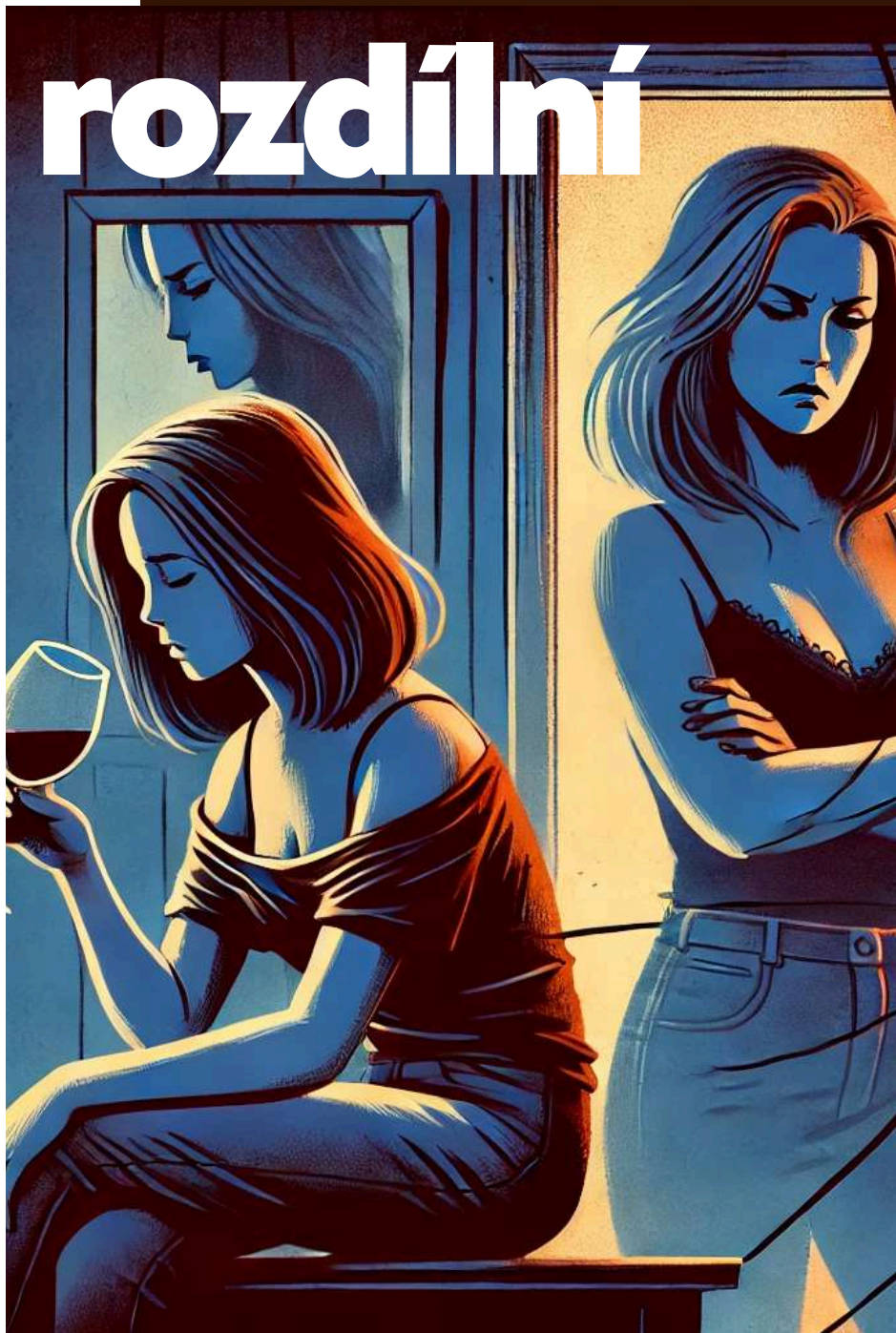
Řešit rozdíly je snadné,
obhájit se je marné.
Dívat se na oči unavené,
přesto říkat,
že jsou falešné.

Na rukách puchýře nepřehlížej,
taky ale v mysli únavu hledej.
Puberťák věčně nevděčnej!
Ale hluboko v duši raněnej.

Matka rady si neví,
a tak krk si žhaví,
na dně sklenice vínový
snad odpověď se zjeví.

Po kom to má?
Ta generace pitomá?
Pořád nějaký problém má,
vůbec nikoho nevnímá!

A tak dcera naproti matky stojí,
poučení a lekci zbrojí.
Pak si uvědomí, co je pojí,
za řev na zrcadlo to nestojí...

Prokletá pekárna

Každá civilizace má svůj jedinečný mýtus o stvoření světa. V hodinách literatury jsme se pokusili napsat vlastní mýtus, s klíčovým motivem „pečení“.

V malém městě stála kdysi slavná pekárna, dokud ji neproklela tajemná cizinka, která dostala tvrdý a bez chuti chléb. Od té doby bylo veškeré pečivo spálené a nepoživatelné. Rodina Pekařů se zoufale snažila kletbu zlomit, ale nic nepomáhalo.

Jednoho večera jejich malá vnučka začala v pekárně zpívat starou písničku, kterou znala od své babičky. Jakmile dozpívala, chléb v troubě se zázračně změnil na měkký, voňavý bochníček. Když ho rodina ochutnala, stalo se něco podivného.

Z těsta, které nechali na stole, se začaly formovat malé postavičky. Těsto se hýbalo, rostlo a postupně z něj vznikli první lidé. Byli měkcí a vláční jako čerstvý chléb a dostali do vínku sílu pečiva – schopnost růst, měnit se a vytvářet vlastní příběhy.

A tak se díky prokleté pekárně a písničce o chlebu a lásce zrodili lidé na tomto světě.

*ŽÁKYNĚ 9.A:
Linda, Kristin,
Verča K., Verča Š.,
Domča.*

Gen Z (s)tvoří

Míň mluv, víc pracuj

Před mnoha a mnoha lety neexistoval na zemi žádný člověk. Byly zde jen dvě entity, které se lidem podobaly. Jmenovaly se Pekař a Psycholog a jako takové byly prvopočátek rozdílů mezi fyzickými a duševními aspekty člověka.

Pekař byl urostlý, nemluvil a neměl jiné potřeby než jíst, pít, spát a dýchat. Přestože by dokázal mluvit, neviděl v tom smysl. Nedokázal vidět pointu v přemýšlení nad něčím jiným, než tím, co je teď, nechápal umění skladby vět ani kouzlo, kterým oplývají slova, když niterné věci odehrávají se v lidských hlavách (prvně v hlavě Psychologa) převádějí na zvuky, které lze pochopit a vyložit.

Psycholog naproti tomu vypadal jako kostra potažená kůží, nejedl, nepil a nikdy nijak nenaznačil potřebu dýchat, stále jen mluvil. Strádal ve světě, kde nemůže dál rozvíjet svou mysl, ani si popovídat s někým, kdo by chápal jeho nitro a city, pro které tak pracně vymýšlel pojmenování hned, co se poprvé objevily.

Jednoho dne, stejného jako všechny jiné, se Psycholog vetřel do pekárny, kde jeho jediný společník zrovna míchal ingredience na těsto. Přiměl Pekaře, aby mu uvolnil místo a on se mohl zapojit. Zjistil, že přestože mu manuální práce nepřináší materiální užitek, baví ho to. Chtěl o tom říct Pekaři a při svém monologu se tak rozvášnil, až prskal a jeho sliny létaly všude — i do těsta.

Po chvíli ho Pekař zastavil a beze slova mu sebral mísu s těstem, rozetřel ho na plech a dal péct.

Jak těsto pomalu a nepozorováno nabývalo neplánovaný tvar, Psycholog nepřestával mluvit. Nic by ho nedokázalo zastavit, až na tiché zaklepání na dvířka trouby. Pozornost obou entit přitáhla postava vylézající ven, která byla vzhledem podobná Pekaři, ale jiskrou v očích připomínala Psychologa. Kůže toho nového tvora měla barvu čerstvě upečeného piškotu.

První, kdo se pohnul, byl Pekař. Natáhl svou svalnatou ruku a dotkl se postavy, ale ta se mu vyškubla. Měla duši, která nechtěla, aby byla její schránka sněžena. Starobylá entita to zkusila ještě jednou, a když se znovu setkala s odporem, šla připravit další těsto. Psychologa tento nový tvor velmi zaujal, vyzval jej, aby se posadil a jal se znovu pomáhat Pekaři. Chtěl zjistit, jak je možné, že najednou vylézají z trouby jeho společníka nové bytosti.

Během přípravy těsta sebrala jedna z entit (člověk, který je, tehdy ještě teplý z trouby, pozoroval, nemohl později určit kdo) kakao a nasypala ho do mísy. Samozřejmě za neustávajícího Psychologova mluvení a prskání.

Hle! I napodruhé z trouby vylezl člověk (toto slovo ale tehdy neexistovalo). Tentokrát byl dílem kakaa tmavší.

Zopakovala se předešlá situace a i zde se Pekař setkal s odporem. Psycholog posadil nového člověka vedle předchozího a opět se přidal k pracujícím společníkovi. Teď už začínal tušit, že právě on sám je důvodem vzniku těchto nových tvorů. Díval se zkoumavě na světlého a tmavého a řekl si, že by to chtělo odstín mezi.

Projížděl očima dostupné ingredience, až objevil ideální variantu — skořici. Nyní už asi tušíte, co následovalo. I po třetím pečení vylezl z trouby člověk — půl Pekař, půl Psycholog — a posadil se vedle předchozích dvou.

Entita, která jim dala fyzickou podobu, měla hlad. Těžce pracovala celý den a nic z toho neměla. Sebrala tedy nůž a rozhodla se z prvního člověka na světě — ten už totiž vychladl — ukrojit kousek pro uspokojení své potřeby. Pekař byl svalnatý a nový tvor proti němu neměl šanci. Pokusil se sebou cuknout, ale tím jen zhoršil následky chování svého tvůrce. Entita odkrajovala kus lidského ramene, ale sjel jí nůž a prořízla člověku krk. Ten, po tak krátkém životě, bezvládně klesl na podlahu pekárny. Psycholog i zbývající lidé začali hlasitě bědovat a nadávat Pekaři, ale ten je neposlouchal a uždíboval z mrtvoly kousky masa, aby se nasytil.

Následujícího dne zamířily obě starobylé entity do pekárny. Psycholog se svými novými společníky, které měl radši než Pekaře, vymyslel lest. Plánoval nejstaršího tvora na zemi uvěznit, aby už nemohl ubližovat dalším lidem a sám pak pamatujíc si recepty tvořit nové a ještě lepší.

Po nekonečném čekání našel Psycholog někoho, kdo uspokojil jeho osamocenou mysl. Dalo by se tedy říci, že lidé — omyl obou pradávných bytostí — byli na začátku jen prostředek, kterým každý ze dvou původních obyvatel země chtěl ukojit své touhy — Pekař potřeboval jídlo, Psycholog rozhovor.

ČASÁK KASAČ

10. ročník 2. číslo březen 2025

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová, Mgr. Renáta Foltýnová

Redaktoři Nikol Baracskaiová
Nicol Barošová
Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Tereza Hromniáková
Andrea Kornasová
Kristýna Ella Orlitová
Lusija Radenkova

**Grafická úprava a
korektura textu** Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z: ww.canva.com;
www.google.com; chatgpt.com;
www.instagram.cz/choupenitch;
www.pixabay.com; www.zskrestova.cz

fotografie:
Reného Holuшы

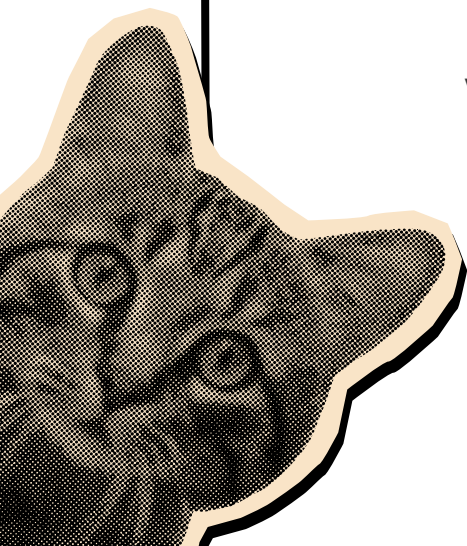
Počet výtisků 1

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova 1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

VISIT
KASAČ ČASÁK
ONLINE

WWW.ZSKRESTOVA.CZ

